

STICHTING VETERANEN OEGSTGEEST

**Veteranencafé
9 oktober 2025**

Nr. 11 Jaargang 4

november 2025

Stichting Veteranen Oegstgeest

Telefoonnummer : 06-83580746

E-mailadres : secretaris@veteranen-oegstgeest.nl

www.facebook.com/VeteranenOegstgeest

[St. Veteranen Oegstgeest - Home \(veteranen-oegstgeest.nl\)](http://veteranen-oegstgeest.nl)

Bij de voorplaat van deze 41ste Nieuwsbrief, Ab deelt de hapjes rond, Martin en Addy laten het zich goed smaken.

INHOUDSOPGAVE

1. Bestuur Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO).
2. Van het Bestuur/Redactie.
3. Battlefield Tour in Den Haag e.o.
4. Veteranendag in Rotterdam.
5. Veteranencafé.
6. Bijeenkomst KMVDEMB in Bronbeek.
7. Algemene Ledenvergadering en Reünie UNV in Bronbeek.
8. Humor in uniform.
9. Foto-collage.

1. Bestuursleden SVO

Voorzitter
J. Verdonk

Secretaris
B. Hermans-Groen

Penningmeester
B. Hermans

Hoofdredacteur
W. v/d Houten

Alg. bestuurslid
E. Dusoswa

2. Mededelingen van het bestuur

- **Dit jaar zijn nog 2 Veteranencafees in het Dorpscentrum van Oegstgeest en wel op:**
 - 13 november, van 16:00 tot 18:00 uur
 - 11 december 2025 van 16:00 tot 20:00 uur

Het laatste Veteranencafé van het jaar wordt een heel speciaal Veteranencafé, van 16:00 tot 20:00 uur, breng gerust uw partner mee. We schenken voor iedereen een lekker glaasje bubbels in (met en zonder alcohol) verder zijn er voldoende hapjes en draaien we een presentatie met foto's van het afgelopen jaar. We maken er met z'n allen een speciale Kerst - reünie van. Komt Allen!
Het wordt mogelijk gemaakt door het Vfonds.

Zie poster hieronder:

11 december 2025

KERST-REUNIE

STICHTING VETERANEN OEGSTGEEST

**In samenwerking met het Vfonds maken we van ons
laatste Veteranencafé van het jaar een grandioze
Kerst-Reünie.**

**Partners en begeleiders zijn van harte welkom!
Laten we er met z'n allen een feestelijke happening
van maken.**

De Ronde Tafel 170 Oegstgeest heeft het financieel mogelijk gemaakt, dat de Veteranencafees voor het aankomende jaar doorgang kunnen vinden.

Waarvoor onze dank!

- **Voorstelling; “AF -Terug naar Sebrenica” op 1 maart 2026**

**Op zondag 1 maart 2026
presenteerd de Stichting
Veteranen Oegstgeest de
voorstelling:
“AF -Terug naar Sebrenica”**

**in het Dorpscentrum van
Oegstgeest.**

Tickets kosten € 7,50

Bekijk de link: [AF - Terug naar
Srebrenica](#)

Maak a.u.b. uw belangstelling kenbaar maken bij onze secretaris:

Tel.nr.: 06-83580746

E-mail: secretaris@veteranen-oegstgeest.nl

3. Battlefield Tour in Den Haag en omstreken

Op zaterdag 27 september j.l. namen de heren Hermans en van den Houten, van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) deel aan een Battlefield Tour in Den Haag en omstreken. Deze Tour was georganiseerd door de Stichting Herdenking Militaire Erehof 's-Gravenhage en zou o.a. gaan langs de voormalige vliegvelden Ockenburg en Ypenburg bij Den Haag en het voormalige vliegveld Valkenburg bij Katwijk. Ook zou een bezoek gebracht worden aan de Oorlogsbegraafplaats en het museum in het dorp Valkenburg.

Om 10.20 uur arriveerde de SVO-vertegenwoordiging met de NS-Sprinter op het Station Mariahoeve, waar de Battlefield Tour zou starten. Een touringcar van de Firma Brouwer Tours stond daar reeds te wachten en na kennismaking te hebben met de gidsen van deze dag, de heren Ton Bos en Bert Huijgen, werd plaatsgenomen in de bus, waar men meteen van koffie c.q. thee werd voorzien. Er waren ongeveer 45 deelnemers aan deze excursie.

Rond 10.45 uur –ietsje later dan gepland vanwege wat laatkomers, die bij een verkeerd station stonden- vertrok de bus door de binnenstad en buitenwijken van Den Haag in de richting van Kijkduin en het nabijgelegen vliegveld Ockenburg, waar in de meidagen van 1940 gevechten waren geweest met de Duitse parachutisten. Het voormalige vliegveld bij Den Haag heeft van 1919 tot 1946 bestaan. Na een mislukt plan voor een grote luchthaven in 1919 en een latere inrichting als militair hulpvliegveld, werd het vliegveld in het begin van de Tweede Wereldoorlog aangevallen door Duitse Fallschirmjäger (parachutisten) en andere luchtlandingstroepen. Nadat het vliegveld was veroverd, werd het later in de oorlog verbouwd tot een schijnvliegveld met houten vliegtuigen, om de Geallieerden te misleiden. Voordat het echter zover was, werd het vliegveld door Jagers en Grenadiers en depottroepen uiteindelijk op de Duitsers heroverd, waarbij 160 Duitsers gevangen werden genomen. Deze herovering was mede te danken aan een batterij artillerie, die bij Poeldijk stond opgesteld. Het oorspronkelijke doel van de Duitsers was, om door te stoten naar Den Haag en daar de Koninklijke familie, het Kabinet en de Militaire legerleiding gevangen te nemen. Een doel wat dus gelukkig nooit gelukt is.

De twee gidsen, die beurtelings over de gebeurtenissen bij Ockenburg vertelden en dat ook met grote foto's onderstreepten brachten de geïnteresseerde busreizigers bij het voormalige vliegveld, waarop nu diverse sportvelden zijn gevestigd. Aansluitend werd een wandeling van ruim 1 km gehouden door het park van Ockenburg, waar de Duitse parachutisten zich in 1940 opgehouden hadden.

Om 11.30 uur vertrok de bus naar het voormalige vliegveld Ypenburg, wat in de Gemeente Rijswijk gevestigd was geweest en wat nu inmiddels Haags grondgebied is. Het was in bedrijf van 1936 tot 1991, aanvankelijk als civiel en later als vliegbasis Ypenburg een militair vliegveld van de Koninklijke Luchtmacht (KLU). Gedurende de Tweede Wereldoorlog was het bekend als Flugplatz Den Haag.

De strijd om vliegveld Ypenburg op 10 mei 1940 was een onderdeel van de Duitse invasie van Nederland waarbij Duitse luchtlandingstroepen en parachutisten de

vliegvelden om Den Haag wilden veroveren, zo ook het vliegveld Ypenburg. Nederlandse militairen verdedigden het vliegveld fel, wat resulteerde in zware gevechten, schade aan de vliegveldgebouwen en een mislukte Duitse poging om Den Haag snel in te nemen. Hoewel de Duitsers het vliegveld uiteindelijk veroverden, slaagden de Nederlandse troepen erin om de aanval te vertragen en het vliegveld diezelfde dag nog te heroveren. Dankzij luchtdoelgeschut en Grenadiers mislukte de aanval en de luchtdoelkanonnen en zware mitrailleurs schoten heel wat vliegtuigen uit de lucht, het vliegveld bezaaid achterlatend met Duitse wrakken. De Nederlandse tegenstand bij Ypenburg gaf de regering en de Koningin voldoende tijd, om naar Engeland te vluchten. Ook werden heel veel Duitse

parachutisten krijgsgevangen gemaakt en op een later tijdstip vanuit IJmuiden snel naar Engeland afgevoerd. Maar liefst 1800 (!) goedgetrainde Fallschirmjäger kwamen zo in Engeland en later in Canada terecht, uitgeschakeld voor de rest van de oorlog. Op deze locatie vertelden de gidsen wat zich hier had afgespeeld, waarbij weer grote foto's en plattegronden een overzicht van de gebeurtenissen van toen gaven. Omstreeks 13.30 uur arriveerde het gezelschap bij de nabijgelegen voormalige verkeerstoren van het vliegveld Ypenburg, thans gelegen in de Gemeente Pijnacker-Nootdorp. De verkeerstoren heeft lange tijd leeg gestaan, maar is toch voor de buurt behouden gebleven en is een aantal jaren geleden mooi gerestaureerd. Momenteel is er de Koffie & Frozen Yogurt Bar "De Verkeerstoren" in gevestigd. Ondanks de enigszins vreemde naam, was dit de juiste plaats voor het gezelschap, om gezamenlijk de lunch te genieten. In de verkeerstoren is ook een klein museum gevestigd.

Buiten bij de verkeerstoren lag een de romp van een F86 Sabre gevechtsvliegtuig, met losse vleugels. Van de eigenaar van het Restaurant werd vernomen, dat het de bedoeling is, dat het toestel op een onderstel midden in een nabijgelegen gracht wordt geplaatst, als herinnering aan de tijd –tijdens de “Koude Oorlog”- dat deze toestellen hier waren geplaatst, als antwoord op de Russische Migs.

Omstreeks 14.30 uur vertrok de bus weer in de richting van het voormalige vliegveld Valkenburg, het latere Marine Vliegkamp “Valkenburg”, waar de schrijver van dit verslag zo’n 10 jaar heeft gewerkt. Ook dit vliegveld werd in WW-II door de Duitsers aangevallen, maar omdat het nog niet helemaal klaar en bovendien zeer drassig was, werd dit een fiasco voor de Duitsers. De Duitse transportvliegtuigen (Junker-52) die hier landden, zakten weg in de modder en konden niet meer vetrekken. Deze hele operatie heeft de Duitsers zo’n 250 vliegtuigen gekost. Als je daar de gesneuvelden bij optelt en de 1800 krijgsgevangen parachutisten, dan was dit een enorm verlies voor de vijand, ondanks het feit, dat het niet lukte om dit vliegveld te heroveren. Minder leuk is het feit, dat er zo’n 550 Nederlandse militairen sneuvelden bij de gevechten, die later zou worden geboekstaafd, als “De Slag om de Residentie”.

De Duitse aanval begon hier in de ochtend van 10 mei 1940 met bombardementen op het vliegveld en het droppen van parachutisten. Deze aanvallen veroorzaakte zware verliezen bij de Nederlandse verdedigers. Uiteindelijk wisten de Duitsers het vliegveld in te nemen, waarna het “Flugplatz Katwijk” werd genoemd. Tijdens de gevechten kwam ook het dorp Valkenburg zwaar onder vuur te liggen, waarbij zo’n 22 burgerslachtoffers vielen.

Oorspronkelijk was het de bedoeling, dat de groep op het voormalige vliegveld Valkenburg een groepsfoto zou maken bij de naast de Theater-hangaar geplaatste DC3 Douglas Dakota, maar omdat er op dat tijdstip, een voorstelling aan de gang was, van de Musical “Soldaat van Oranje”, ging dat niet door.

Om 15.15 uur arriveerde de bus bij de kerk van Valkenburg, waar in de toren een museum is gevestigd, die een goed beeld geeft van de zware gevechten die hier hebben plaatsgevonden. Het dorp werd in mei 1940 bijna geheel verwoest en het meest tragische is, dat al die burgerdoden het gevolg waren van “Friendly Fire”, oftewel van eigen artillerie uit de buurt van Katwijk, die maar door bleef vuren. De oudste omgekomen burger was 66 jaar; de jongste 3 maanden. De kerk was zo zwaar beschadigd, dat hij moest worden afgebroken. Omdat op de plaats van de kerk een groot gat was ontstaan, maakten enkele plaatselijke archeologen van de gelegenheid gebruik, om hier –in 1942/'43 met toestemming van de Duitse bezetter- te gaan graven. Daarbij werd een schat aan Romeinse artikelen gevonden, die eveneens in het museum tentoongesteld zijn. E.e.a. was een geluk bij een ongeluk.

In Valkenburg werd de groep in twee delen gesplitst; een gedeelte ging het museum in en de andere groep kreeg uitleg over de 35 Oorlogsgraven, die hier gesitueerd zijn.

De gids, de heer Joshua Rijsdam, wist boeiend te vertellen, over diegenen die hier begraven lagen. De andere gids, die het verhaal in het museum deed, was mevrouw Anneke Varkevisser, die eveneens gedetailleerd uitlegde, wat het kleine dorp in de meidagen van 1940 was overkomen. Vanaf de toren kreeg men een mooi overzicht over het voormalige slagveld, terwijl in de verte het voormalige Marine Vliegveld zichtbaar was. Gelukkig had de toren een lift. Volgens de gids waren er maar twee torens in Nederland die deze luxe hadden.

Rond 16.45 uur werd de interessante excursie beëindigd en zette de bus zich weer in beweging in de richting van het NS-station Mariahoeve, waar de Battlefield Tour –om 17.00 uur- werd ontbonden, waarna de deelnemers afscheid namen van de gidsen c.q. organisatoren en de thuisreis aanvingen, terugkijkend op een interessante dag.

Een toevalligheid was het feit, dat de secretaris van de Bond van Wapenbroeders, afdeling Zuid-Holland, de heer Taal- waar de heren Hermans en van den Houten ook lid van zijn, bij deze Battlefield Tour aanwezig was.

4. Veteranendag in Rotterdam

Onderofficier der Mariniers René Heerenga. Aansluitend betraden zij het grote exercitieterrein waar de verslaglegger van dit verhaal, zo'n 65 jaar geleden nog de nodige uurtjes als "strafdienstgast" had doorgebracht, terwijl zijn klasgenoten door de ramen van de kantine, die op de eerste etage van het hoofgebouw gevestigd was, meewarig en hoofdschuddend toekeken. Er werd wel een record gevestigd, want ik was de eerste van mijn opleiding die "op parade" stond en 4 dagen strafdienst "aan zijn broek" kreeg. Het heeft mijn carrière overigens niet geschaad!

Nu stond op deze historische plaats een grote tent en zouden er aangenamer dingen gebeuren. Na de ontvangst werd plaatsgenomen aan een tafel en werden koffie en thee verstrekt, alsmede allerlei soorten koeken, die rondgebracht werden door de leerlingen van de Rotterdamse Horeca Vakschool. De jeugdige dames kunnen hier ervaring opdoen, in het omgaan met "moeilijke klanten". Korte tijd later –om 10.50 uur- arriveerde de Burgemeester van Rotterdam, mevrouw Carola Schouten. Ook zij werd bij de toegangspoort verwelkomd door de kazerneleiding en een leerling van de Horeca Vakschool, die haar een bos bloemen overhandigde. Om 11.00 uur opende de Commandant van het Korps Mariniers, Brigade-

Generaal Moerman de bijeenkomst gevolgd door de Burgemeester van Rotterdam, mevrouw Schouten. Zij heette de Veteranen en hun begeleiders welkom en bedankte hun o.m. voor hetgeen zij in het verleden voor Nederland hadden gedaan. Als een kleine tegenprestatie voor hun inzet biedt de Gemeente Rotterdam hun elk jaar een Veteranendag aan. Zij wenste iedereen een prettige en gezellige dag toe. Vervolgens begaf zij zich in de zaal en had gesprekken met de Veteranen en hun begeleiders.

Om 11.30 uur startte het programma met allerlei activiteiten. Zo traden o.m. de "United Sisters" op, een drietal zangeressen, gekleed in nostalgisch uniformen, die eveneens nostalgische muziek ten gehore brachten. In de tussentijd werden de gasten door de leerlingen van de Horeca Vakschool van allerlei drankjes voorzien.

Omstreeks 12.30 uur werd aangevangen met het verstrekken van de "blauwe hap" en schoven de deelnemers langs het buffet, waarbij de leerlingen van de Horeca Vakschool allerlei Oosterse heerlijkheden op hun bord schepten, om er vervolgens van te genieten. Na de maaltijd werd gebruik gemaakt van de gelegenheid om een rondje over het kazerneterrein te maken en om wat herinneringen op te halen, met oude bekenden. Die waren er overigens nog genoeg.

“The United Sisters plus One”.

Rond 14.00 uur verlieten vader en dochter de VGKAZ en begaven zich naar het Centrum van Rotterdam voor een bezoek aan enkele horecagelegenheden en de Markthal; terugkijkend op een interessante Veteranendag.

5. Veteranencafé

Op donderdag 9 oktober j.l. werd in de Kleine Zaal van het Dorpscentrum (DCO) in Oegstgeest weer het maandelijkse Veteranencafé georganiseerd. Tegen 15.45 uur betraden de eerste Veteranen en andere gasten de zaal, waar zij ontvangen werden door een afvaardiging van het SVO-bestuur. Al snel stonden de drankjes op tafel en werden weer de nodige verhalen uitgewisseld. De zaal werd deze keer “opgesierd” door een aantal grote foto’s van de heer Willem de Winter (een brandweer-veteraan en vaste bezoeker van het Veteranencafé), die hier dus een gevarieerde fotocollectie had ingericht. Het waren prachtige foto’s, die op verschillende plaatsen op de wereld waren gemaakt.

De foto-expositie was op deze datum opgestart. Terwijl de bezoekers geïnteresseerd rondliepen langs de fraaie afbeeldingen, arriveerde ook de beheerder van het Dorpscentrum, de heer Ruud Brouwer, met een grote schaal met hartige hapjes. De “Hoffotograaf der Veteranen”, de heer Wil van Elk, legde alles weer vast voor het nageslacht (en de Nieuwsbrief).

Tijdens deze bijeenkomsten ontbreekt het niet aan humor bij de aanwezigen, maar soms zijn er ernstige momenten, zoals het moment, dat bekend werd gemaakt, dat een voormalige vrijwilliger en gastheer van Huize Tempo Doeloe in Sassenheim, n.l. de heer Ary van Gelder (oud-machinist van de Koninklijke Marine en Nieuw Guinea Veteraan) was overleden. Er werd een herdenkingsmoment ingelast in de bijeenkomst en enkele Veteranen zouden op zaterdag 11 oktober aanwezig zijn bij de uitvaart. Tijdens deze bijeenkomst waren er weer 20 Veteranen c.q. bezoekers uit Oegstgeest, maar ook uit Katwijk, Lisse, Rijnsburg, Sassenheim en Voorhout, die omstreeks 18.15 uur huiswaarts keerden.

“Stolte moment ter nagedachtenis aan Veteraan Ary van Gelder”.

6. Bijeenkomst K.M.V.D.E.M.B.

Op zaterdag 11 oktober j.l. werd een gezellige bijeenkomst gehouden voor de leden van de Koninklijke en Menslievende Vereniging van Draggers van Eretekens en Medailles in België (KMVDEMB). De plaats van het gebeuren was het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek in Arnhem. Het ging hier om de Nederlandse afdeling van de Belgische vereniging. Door de Belgen wordt zo'n bijeenkomst een Promotiefest genoemd.

Om 10.00 uur arriveerden de heren Hermans, van den Houten, van den Houten jr. bij het Restaurant Kumpulan, dat eveneens gelegen is op het Landgoed Bronbeek. Aangekomen in de Bandoengzaal werden zij verwelkomd door de voorzitter van de Nederlandse afdeling van de KMVDEMB, de heer René Verkuijen en enkele andere verenigingsleden.

Het gezelschap was niet zo groot, omdat de Belgische leden c.q. afgevaardigden -op het laatste moment hadden afgezien van de -voor hun- lange reis naar Arnhem. Desondanks was het een genoeglijke bijeenkomst, waar een aantal dingen werden besproken, onder het genot van koffie en thee en een lekker stukje Indische spekkoek. Nadat een aantal zaken doorgesproken waren en er enkele beslissingen waren genomen, deelde een personeelslid van het Kumpulan glazen met "bubbels" (Prosecco) uit, waarna door de aanwezigen een toast werd uitgebracht op de Nederlandse Koning Willem Alexander en de Belgische Koning Filip. Vervolgens werd nog een tijdje gezellig bijeengezeten, waarbij ook nog wat onderscheidingen werden uitgereikt. Zo kreeg mevrouw Nellie Huijerjans o.a. de medaille "Gekroond België in Goud" uitgereikt en werd zij "Commandeur in de Orde van het Belgisch Kruis".

Buiten op de trap van het restaurant werd vervolgens een groepsfoto gemaakt. Toen een aantal andere grote gezelschappen, die in andere zalen ook gebruik maakten van het Indisch Buffet, het Restaurant Kumpulan verlaten hadden, werd in de serre een speciale tafel voor de KMVDEMB ingericht, waarbij de befaamde en alom bekende Indische Rijsttafel van Bronbeek werd geserveerd. Die was zoals altijd weer voortreffelijk. Jammer dat de Belgen dit gemist hebben! Om 15.00 uur verlieten de leden en hun begeleiders de Kumpulan een keerden met de trolleybus terug naar het station in Arnhem, om de thuisreis aan te vangen.

7. Algemene Ledenvergadering en Reünie UNV in Bronbeek.

Algemene Ledenvergadering UNV in Bronbeek.

Op zaterdag 25 oktober j.l. werd de Algemene Ledenvergadering (ALV) van de Unie van Nederlandse Veteranen (UNV) gehouden in het Restaurant Kumpulan bij het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek in Arnhem. Omstreeks 10.30 uur arriveerden de heren Catsman, Hermans, van den Houten en van Leeuwen in de langzamerhand bekende en sfeervolle zaal van het Restaurant en meldden zich bij het bestuur van de UNV. De heer Hermans hoefde zich eigenlijk niet te melden, wat sinds kort maakt hij deel uit van dat UNV-bestuur, als (adspirant) algemeen bestuurslid. Bij de eerstvolgende ALV mag hij dan ook achter de bestuurstafel plaats nemen. Als bijzondere gast bij deze bijeenkomst, was de "Hoffotograaf der Veteranen", de heer van Elk uit Oegstgeest uitgenodigd. Wellicht zou hij enkele belangrijke momenten tijdens deze vergadering kunnen fotograferen. Overigens werd tijdens dit bezoek geen gebruik gemaakt van de NS, want de hele week reden er geen treinen tussen Utrecht en Arnhem, omdat ProRail weer zo nodig aan het spoorwegnet moest werken. Deze keer werd gebruik gemaakt van enkele voertuigen, om Arnhem te bereiken.

Om 11.00 uur *opende* de voorzitter van de UNV, de heer Orsel *de vergadering* en heette de aanwezigen hartelijk welkom, maar vergat daarbij, om de heer Hermans te noemen, omdat hij een verkeerde agenda had gekregen. Dat werd later tijdens de ALV "rechtgetrokken", toen er vanuit de zaal vragen daarover werden gesteld. We zullen de lezers van deze Nieuwsbrief niet vervelen met alle details van de ALV. Die verliep zoals de meeste algemene vergaderingen van een vereniging of stichting

verlopen. De *agenda werd vastgesteld*, waarna de secretaris, de heer Storteboom de *in- uitgaande stukken* behandelde. Aansluitend werden de (*concept*) *notulen van de vorige ALV* doorgenomen en goedgekeurd door de aanwezigen. Aansluitend werden de voorgestelde *wijzigingen van de Statuten doorgesproken*. Aangezien niet het vereiste 2/3 aantal van de leden aanwezig was, konden de Statuten niet gewijzigd worden. Vanwege dit probleem werd er een nieuwe vergadering uitgeschreven op zaterdag 4 december a.s. Uiteraard eveneens in Bronbeek. De penningmeester, de heer Verkuijlen besprak vervolgens het *financieel verslag*, waarbij vragen konden worden gesteld. Verder werd het *voorstel, om voortaan twee keer per jaar in Bronbeek te vergaderen*, door de ALV aangenomen; tevens werd de *datum van de volgende ALV* vastgesteld. Toen vanuit de zaal de vraag werd gesteld, wie nu eigenlijk die heer Hermans was, het aspirant bestuurslid van de UNV, kwam de voorzitter tot de ontdekking, dat hij een verkeerde agenda had, waarop het nieuwe bestuurslid nog niet was vermeld.

De heer Hermans werd alsnog aan de zaal voorgesteld en zelf gaf hij een korte presentatie van hetgeen hij bij de Krijgsmacht en daarna had gedaan. Het volgende agendapunt was *het uitreiken van de onderscheidingen*.

De heren Bercx, Catsman, Vroegh en Mulder ontvingen de erkentelijkheidsmedaille van de UNV in Brons, de heer Havers in Zilver en de heren Klop, van Lierop en Storteboom in Goud. Verder kregen de heren, Hermans, van den Houten en Wouters het Europakruis door de voorzitter, de heer Orsel opgespeld. Er werd ook nog een Medaille van Verdienste van de UNV uitgereikt, maar de verslaglegger van dit artikel was zo onder de indruk van het Europakruis, dat hij vergeten is om de naam van de gedecoreerde te noteren. Het Europakruis krijgt men in overleg met de Franse Veteranen Organisatie en is eigenlijk de hoogste Veteranen-onderscheiding op dit gebied, die in Nederland te verkrijgen is.

Ab Catsman: UNV-Medaille in brons

Willem van den Houten: het Europakruis

Gerrit Storteboom: UNV-Medaille in goud

Bert Hermans: het Europakruis

Om 12.00 uur was het tijd voor de *pauze* en voor een drankje. Daarna waren er twee sprekers, n.l. de heren Verduijn-Lunet en Elbertsen die een *lezing* hielden over een aantal historische voertuigen van de Koninklijke Landmacht (KL). Het betrof hier de Historische Collectie van het Korps Veldartillerie, die gehuisvest is op de Legerplaats het Harde. Hier is ook het Artillerie-Museum gevestigd. De lezing werd ondersteund, met diverse afbeeldingen van KL-voertuigen. Na de lezing werd eerst een groepsfoto

van een aantal deelnemers op het bordes van het restaurant gemaakt en toen was het tijd voor de *rondvraag*. Er werden geen relevante vragen gesteld. Waarschijnlijk waren de geuren van de “blauwe hap” de reden, dat er meer interesse was in de voeding, dan in de Veteranen-problemen.

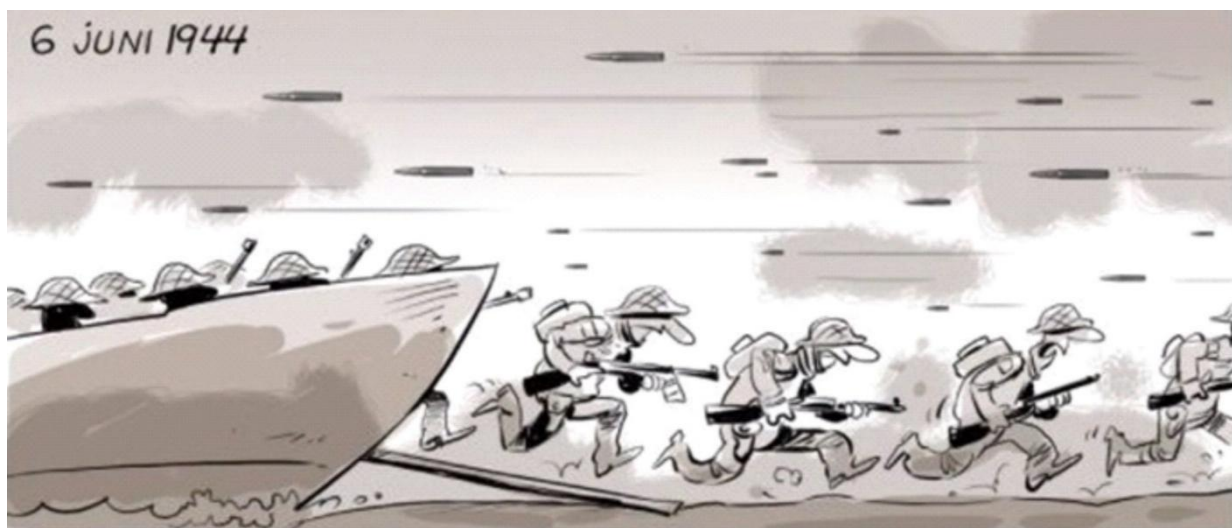
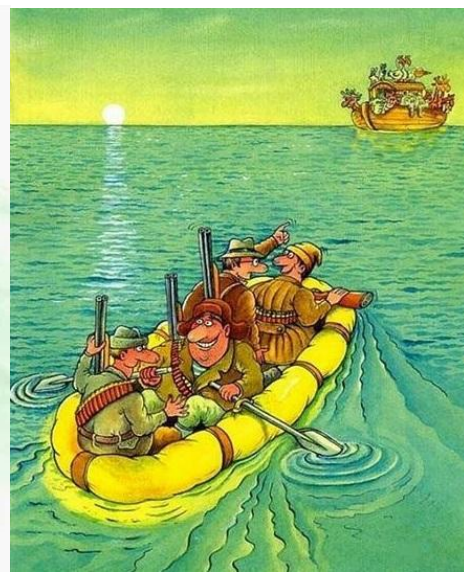
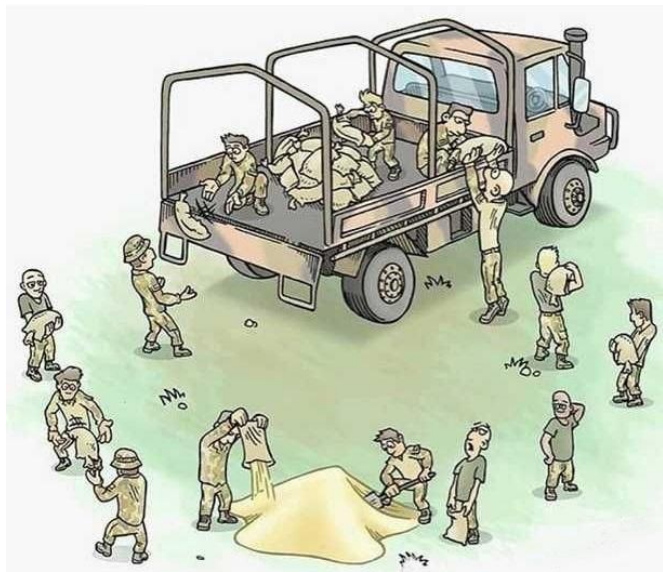

Toen de ALV was *afgesloten*, was het tijd voor de Indische rijsttafel en begaven de deelnemers zich naar het opgestelde buffet, om de borden te voorzien van de diverse Oosterse heerlijkheden. Tijdens het genieten van de maaltijd werden weer de nodige interessante gesprekken gehouden.

Na nog een poosje nagepraat te hebben, verlieten de UNV/SVO-afgevaardigden het Arnhemse landgoed en vetrokken weer richting de Bollenstreek, terugziend op een hele interessante bijeenkomst.

8. Humor in Uniform

9. Collage

